

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25752/2024
23.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Земљорадничке задруге „Агро-Рача“ из Раче, чији је пуномоћник Петар Петровић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 832/24 од 16.07.2024. године, у седници одржаној 23.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 832/24 од 16.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 832/24 од 16.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П 370/23 од 28.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга по основу кредита исплати 2.518,95 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 03.03.2010. године до исплате као и износ од 3.000,00 динара на име трошкова опомене пред тужбу, на рачун тужиоца бр. ...-...-... ... банка а.д. Београд. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 179.860,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 832/24 од 16.07.2024. године, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Аранђеловцу, Судска јединица у Тополи П 370/23 од 28.09.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за одлучивање о посебној ревизији туженог.

Предмет тражене правне заштите је испуњење уговорне обавезе из уговора о кредиту закљученог између парничних странака, а одлука о усвајању тужбеног захтева тужиоца донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање о томе да тужени тужиоцу није вратио износ на име отплате новчаних средстава добијених од стране тужиоца по наведеном уговору. Материјално право од значаја за оцену застарелости потраживања према конкретном чињеничном стању не захтева ново тумачење права, јер за примену института посебне ревизије није од значаја свака погрешна примена материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења, што овде није случај.

Из тог разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог закона.

Тужбу ради дуга тужилац је поднео 20.09.2018. године, а вредност предмета спора је 294.000,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија туженог није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић